

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVENEC

ANSELM GRŮN

NEBE ZAČÍNÁ V TOBĚ

Vydalo nakladatelství Portál 2013

1. Jestli chceš poznat Boha, poznej napřed sám sebe.
2. Člověk potřebuje pokoru a bázeň před Bohem jako nádech a výdech.
3. Jenom Bůh sám nám může dát zvítězit v boji s pokušením, může nám dát hluboký pokoj, který bez boje nemůžeme v takové míře nikdy zakusit.
4. Zralými lidmi se staneme tehdy, když se pravdě své duše postavíme tváří v tvář a když obstojíme v pokušení.
5. Nejdřív se musím vyrovnat se svou vlastní realitou. Teprve potom mohu jít cestou nitra, teprve pak mohu své srdce pevně připoutat k Bohu.
6. Dopřejme druhým, aby byli takoví, jací jsou, a pak můžeme být i my sami sebou.
7. Jenom pokorný člověk, jenž je ochoten přijmout své sepětí se zemí, své lidství, své stíny, se může setkat se skutečným Bohem.
8. Plody Ducha svatého v nás mohou růst jen tehdy, jestliže je nechceme všem ukazovat a především se jimi všude chlubit.
9. Co se mnou Bůh zamýšlí a jak mě chce formovat, poznám ve své bezmoci.
10. V tom, v čem tkví můj největší problém, spočívá i moje největší šance, tam je i můj největší poklad.
11. Tak jako je nemožné postavit loď bez hřebíků, tak se nemůže stát blahoslaveným člověk bez pokory.
12. Tvůj pád bude tvým vychovatelem.
13. Jestliže strom není zmítaný větrem, neroste a pořádně nezakoření. Tak je tomu i s námi: jestliže nejsme pokoušeni a pokušení nepřekonáme, nemůžeme dospět.
14. Pokušení nás nutí k boji. Bez boje není vítězství. Vítězství není naší zásluhou. V bojích získáme tu zkušenost, že Bůh v nás jedná.
15. Je to vždy zázrak jeho milosrdenství, když Bůh dovolí, aby v nás zvítězilo to dobré.
16. Komu záleží především na tom být přesný a korektní, ten ze samého strachu před možnými chybami projde životem naprázdno. Jeho život zakrní.
17. Odsuzování druhých činí člověka slepým k vlastním chybám. Mlčení při pohledu na druhé nám umožňuje jasnější sebepoznání.
18. Vědět o pokušení a nebyt jím přemožen, to je cesta, která nás drží při životě, která nám stále znovu připomíná, že sami od sebe se nestaneme lepšími, ale že jenom sám Bůh nás může proměnit.

19. Důvěřujme v sílu, kterou nám daruje Bůh, v sílu, s níž přemáháme nepřátele své duše, s níž se můžeme osvobodit od překážek, které nám brání v životě.
20. To, co děláme, děláme proto, abychom se stali milujícími bytostmi. Proto je láska měřítkem všeho.
21. Aby nás Bůh mohl svým slovem a svým Duchem proměnit, musíme mu být k dispozici, musíme se osvobodit od všeho toho, co nás vnitřně zatěžuje, uzavírá a ovládá.
22. Kdo zná sebe sama, ten chyby bratří nevidí.
23. Nikoho kvůli ničemu neposuzuj, nikoho nepomlouvaj, a Pán ti dá klid.
24. Kdo sám sebe upřímně pozná, ten je milosrdný. Ve svém srdci totiž upřímně cítí, že my všichni potřebujeme Boží milosrdenství.
25. Než jdeme spát, měli bychom se podívat na svůj hněv a odložit jej, aby se další den neprobral v podobě nejasné nespokojenosti.
26. Sjednotíme-li se v kontemplaci s Bohem, už ani nevnímáme, co si o nás myslí lidé, už nedefinujeme sami sebe podle toho, co si o nás lidé myslí, už nám nezáleží na uznání, ale svůj pevný základ jsme našli v Bohu.
27. Nejsme zodpovědní za myšlenky, které nám přichází na mysl, ale za to, jak s nimi zacházíme.
28. Buď vrátným svého srdce a nedovol žádné myšlence vstoupit, aniž se jí vyptáš. Vyptávej se každé myšlenky: „Patříš k našim, nebo přicházíš od nepřítelů?“ A jestliže patří k tobě, naplní tě pokojem.
29. Jako červ dřevo, tak ničí špatná myšlenka srdce. Kdo své myšlenky vyjeví duchovnímu otci, je okamžitě uzdraven, kdo však je skrývá, onemocní pýchou.
30. Jasný denní řád, zdravá vyváženost modlitby a práce – to je cesta k vnitřnímu klidu.
31. Mějme denně před očima smrt. Myšlenky na smrt nám umožňují, abychom každý okamžik žili vědoměji, abychom pociťovali, co je to dar života, a abychom jej denně plně prožívali.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**